

Јута Лангројтер

Силвио Нојендорф

Кап'тан Ајкулић

и тајна
острва с благом

UNZIP

Ова књига припада страшном пирату:

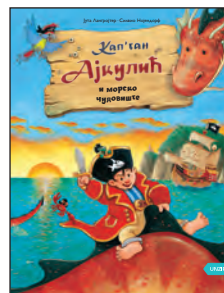
Само храбро с овом књигом!

За Рике и Робина
С. Н.

Заплови у свет Кап'тана Ајкулића:

1. пустиловина

2. пустиловина

Аутор: Јута Лангројтер
Илустратор: Силвио Нојендорф
Превод: Катарина Живић
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Адаптација илустрације: Кристина Брачер
Уредник: Тамара Ђуран
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Ротографика, Суботица
Тираж: 1000

За прво српско издање © 2025 UNZIP, Суботица
Original edition © 2006 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG,
Hafenweg 30, 48155 Münster, Germany.
Original title: Käpt'n Sharky und das Geheimnis der Schatzinsel
(ISBN 978-3-8157-4348-6).
Written by Jutta Langreuter and illustrated by Silvio Neuendorf.
All rights reserved.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-23-3
COBISS.SR-ID 176185865

www.unzip.rs

Кап'тан Ајкулић

и тајна острва с благом

Књигу написала Јута Лангројтер
Илустровао Силвио Нојендорф

„Сместа окрените брод!”, одјекнула је заповест. „Курс север – североисток!”
Глас је допирао с мора. Таласи су запљускивали брод на којем је лежао Михи.
Био је нерасположен. Све је тако досадно, ништа се не дешава. А да ипак погледам
преко ограде?, помислио је.
Глас се приближавао. „Затегните ужад!”, чуло се.
Михи је подигао главу. Пред њим се појавио брод, а на њему је стајао – пират!
Један веома мали пират. И пиратски брод. Баш мали пиратски брод. Сада је већ
био толико близу да је Михи гледао маленог пирата право у очи.

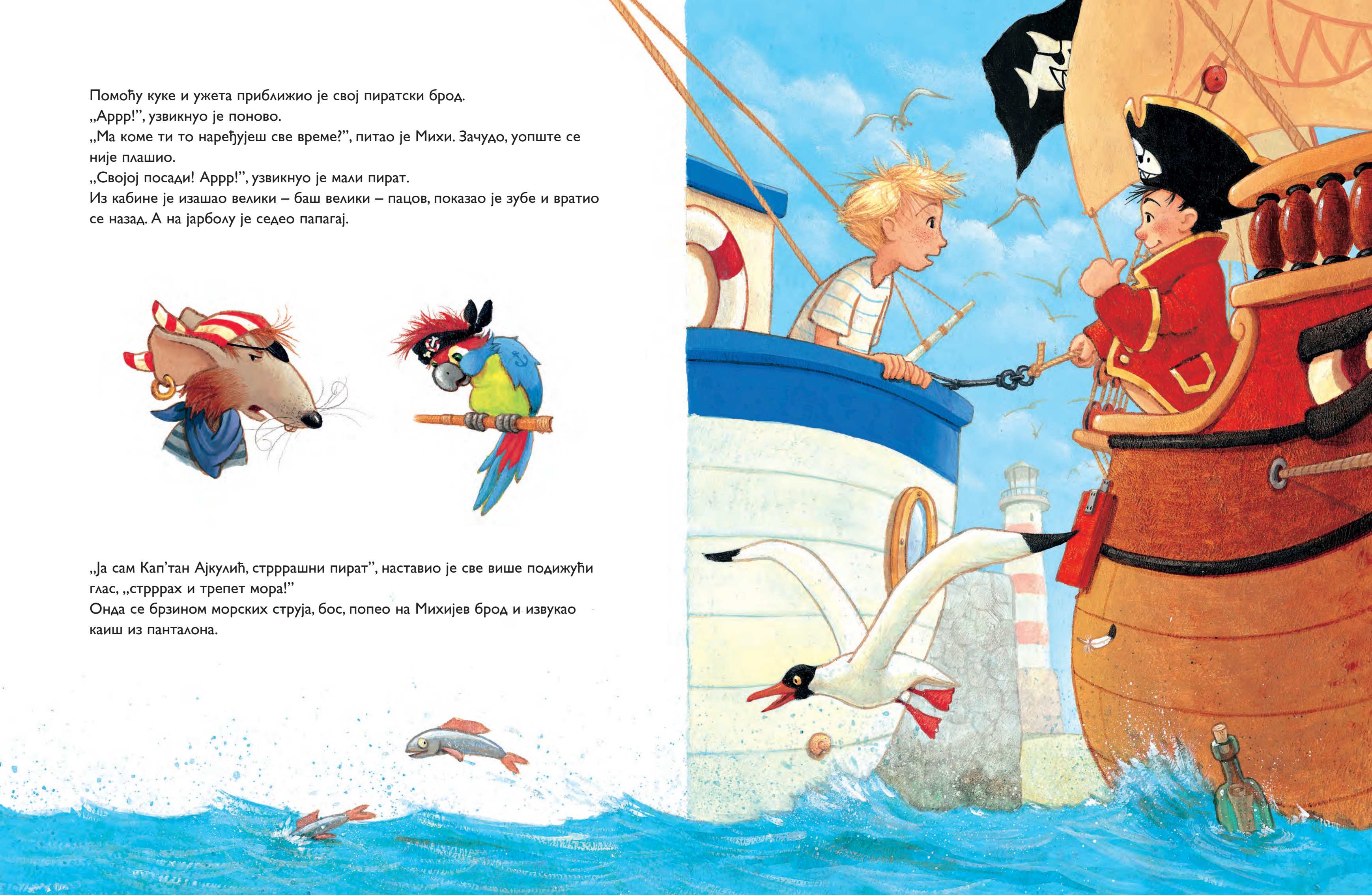

„Укрцавање!”, викну мали пират
и баци куку за хватање преко
ограде Михијевог брода.
„Не!”, узвикну Михи.
„Да!”, викну пират громогласно.
„Арррр! Јуриш на непријатељски брод!”

Помоћу куке и ужета приближио је свој пиратски брод.
„Аррр!”, узвикнуо је поново.
„Ма коме ти то наређујеш све време?”, питао је Михи. Зачудо, уопште се није плашио.
„Својој посади! Аррр!”, узвикнуо је мали пират.
Из кабине је изашао велики – баш велики – пацов, показао је зубе и вратио се назад. А на јарболу је седео папагај.

„Ја сам Кап’тан Ајкулић, стрррашни пират”, наставио је све више подижући глас, „стрррах и трепет мора!”
Онда се брзином морских струја, бос, попео на Михијев брод и извукао каиш из панталона.

„Сада ћу те везати!”, рече. „Овог трену, овде, својим каишем!”
„Само напред!”, смејао се Мухи и пружио му руке. И даље се није плашио – напoкoн се дешавало нешто узбудљиво!
Кап’тан Ајкулић се мучио покушавајући да веже Мухијеве руке.
„Свих ми јарррбола!”, режао је кроз зубе.

Коначно је успео, а онда је погледао око себе. „Где је злато?”, упита. „И накит?”
Баш занимљиво, помисли Мухи задовољно се осмехујући, заробио ме је пират који од мене тражи злато и накит.
Уто се велики пацов и папагај нагнуше преко оградe. „Ако поново ништа не нађеш, дижемо побуну”, рече пацов Пепе Кап’тану Ајкулићу.

